

[Vagn Bro.]

stein — baade den praktiske og den videnskabelige Jura fuldkommen paa Lovforslagets Side.

Til Slutning skal jeg kun gøre endnu en Bemærkning, og den er vendt ikke mindst mod Socialdemokraterne i dette høje Ting. Jeg vil gerne citere, hvad Landstingsudvalget sagde i 1916 om Aftaleloven, idet jeg understreger, at i dette Udvalg sad den nu afdøde bekendte Socialdemokrat Hr. Harald Jensen. Dette Landstingsudvalg sagde følgende:

„En lignende uundgaaelig Ubestemthed foreligger ogsaa, hvor Ubestemtheden ikke gælder Tilpasning efter de konkrete faktiske Forhold af den almindelige Regel, men hvor selve Retsregelen er ubestemt, fordi den hviler paa Hensyn — Billighed eller deslige —, der efter sin Natur ikke kan nøje præciseres.“

Eksempler herpaa frembyder Aftalelovens § 39 — det er den, vi her drøfter. Her ser vi altsaa, hvorledes fremragende Socialdemokrater har skrevet under paa, at denne Billighedsregel, som altsaa er udtrykt med Ordet „utilbørlig“, gælder Mand og Mand imellem; og derfor siger jeg, at hvad der gælder Mand og Mand imellem, det bør Lovgivningen heller ikke vige tilbage for at lade gælde Organisationerne imellem. Ellers vil det i Virkeligheden betyde, at dette høje Ting siger: Vi kan lovgive, naar det gælder om almindelige Borgere, men kommer vi op til noget saa ophøjet som Organisationerne, der staar over Lovgivningen i denne Sal, saa maa vi melde Pas. Derfor tillader jeg mig for mit Vedkommende saa indtrængende, jeg kan, at anbefale dette Ændringsforslag til Lovforslaget.

Holstein: Jeg vil blot sige til det ærede Medlem Hr. Vagn Bro, at han savner enhver Beføjelse til at paaberaabe sig, at Professor Vinding Kruse skulde mene, at der ved dette Lovforslag, saaledes som han har ændret det, er skabt Sikkerhed for Tilvejebringelsen af en ny Retspraksis paa dette Omraade. Professoren har villet ved de Ændringsforslag, han har anbefalet, undgaa den kaotiske Retstilstand, som vilde blive Følgen af Regeringens oprindelige Forslag, men det har aldrig været hans Mening at paastaa, at der med den Form, Forslaget derefter faar, skabtes Sikkerhed for, at der paa dette Omraade blev indført en ny Retspraksis, absolut ikke, og han har i sin Betænkning stedse henvist til, hvad der var gældende Domspraksis, som et Argument for, hvad der var værdifuldt; og hvad der burde være gældende Retstilstand paa dette Omraade.

Jeg vil derfor for mit Vedkommende med Fare for at blive husket af det ærede Medlem Hr. Pinstrup og hans Tilhængere og hans Provinspresse ud over Landet og med Fare for, at hans eneste Tale bliver berøvet et meget betydningsfuldt Afsnit, anbefale Folketingets Medlemmer at stemme imod dette Lovforslag, fordi det i bedste Fald er overflødigt og i værste Fald — en Mulighed, som ikke er fjerntliggende — vil medføre en Retsusikkerhed, som vi hidtil har været fri for her i Landet.

Vagn Bro: Maa jeg henstille til det ærede Medlem Hr. Holstein at læse sidste Stykke i Betænkningen. Dér skriver Professor Vinding Kruse: I den Form o. s. v. vil Domstolene herefter

„i højere Grad end hidtil“

— det er det, som er det afgørende:

„i højere Grad end hidtil“ — kunne „udskele de for Erhvervslivet skadelige kollektive Aftaler og frakende dem Retsgyldighed.“

Handelsministeren (Slebsager): Jeg skal paa dette Tidspunkt af Aftenen og paa dette Tidspunkt af Samlingen ikke holde nogen lang Tale, og det saa meget mindre, som jeg tror, at denne Sag i Virkeligheden er saa gennemdebatteret, at Medlemmerne er fuldkommen klare over, hvorledes de vil stemme, saa jeg tror ikke, der vindes saa overordentlig meget ved en fortsat Debat. Jeg vil blot gøre et Par Bemærkninger til de Udtalelser, der er fremsat.

Den ærede Ordfører søgte at vise, hvor umuligt det hele var. Jeg maa erkende, at efter at vort Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, havde gendrevet ham, blev der ikke saa overmaade meget tilbage af, hvad Ordføreren havde fremsat. Den ærede Ordfører begyndte med at slaa fast, at man gennem dette Lovforslag vilde Organisationerne til Livs. Det er fuldkommen forkert. Man har aldrig tænkt sig hverken i Regeringen eller blandt Tilhængerne af Lovforslaget at ville Organisationerne til Livs. Jeg har Gang paa Gang fra denne Talerstol fremhævet Organisationernes Betydning i vort Samfund, Organisationerne, som vi overhovedet ikke kunde undvære. Det, man vil gennem Lovforslaget, er at komme Organisationernes Overgreb til Livs. Lige saa lidt som den private Mand har Ret til at begaa Overgreb overfor andre, lige saa lidt bør Organisationerne have Ret til at begaa Overgreb overfor de enkelte. Derfor er det rimeligt og naturligt, at man